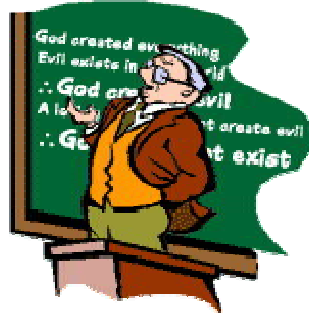

De Professor

De professor leert over het Kwaad en het Christendom

<http://www.godandscience.org/apologetics/professor.html>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977. Vertaling door M.V.

“Laat mij het probleem uitleggen dat de wetenschap heeft met Jezus Christus”. De atheïstische professor filosofie pauzeert voor zijn klas en dan vraagt hij een van zijn nieuwe studenten op te staan.

“U bent een christen, niet?”

“Ja meneer”.

“Zo, u gelooft in God?”

“Absoluut”.

“Is God goed?”

“Zeker! God is goed”.

“Is God almachtig? Kan God alles?”

“Ja”.

“Bent u goed of bent u slecht?”

“De Bijbel zegt dat ik slecht ben”.

De professor grijnst overtuigend. “Ah! De BIJBEL!” Hij denkt even na. “Hier is iets voor u. Laten we zeggen dat hier een ziek mens aanwezig is, en u kan hem genezen. Stel dat u het kan doen. Zou u hem helpen? Zou u dat proberen te doen?”

“Jawel meneer, ik zou dat doen”.

“Dus bent u goed ...!”

“Ik zou dat niet zeggen”.

“Waarom niet? U zou een ziek en verminkt persoon helpen indien u dat kon ... in feite zouden de meesten van ons dat doen indien zij dat konden ... God doet het niet”.

[Geen antwoord].

“Hij doet het niet, juist? Mijn broer was een christen die aan kanker stierf, niettegenstaande hij tot Jezus bad om hem te genezen. Hoe kan Jezus goed zijn? Hmmm? Kunt u hierop antwoorden?”

[Geen antwoord].

De oudere man vindt het prettig. “Nee, u kan niet antwoorden, juist?” Hij nipt even aan zijn glas water om de student wat tijd te geven zich te ontspannen. “In de filosofie moet je zacht omgaan met de nieuwelingen. Laten we opnieuw starten jongeheer: is God goed?”

“Euh ... Ja”.

“Is Satan goed?”

“Nee”.

“Vanwaar komt Satan?”

De student stottert: “Van ... God ...”

“Zeer juist. God maakte Satan, niet?” De oudere man strijkt zijn vingers door zijn dunne haren en keert zich tot de gniffelende studenten. “Ik denk dat we dit semester veel lol gaan beleven, dames en heren”. Dan keert hij zich terug tot de student. “Zeg me, jongen, is er kwaadheid in deze wereld?”

“Ja meneer”.

“Het kwaad is overal, niet? Heeft God alles gemaakt?”

“Ja”.

“Wie schiep het kwaad?”

[Geen antwoord].

“Is er ziekte in de wereld? Immoraliteit? Haat? Lelijkheid. Al de verschrikkelijke dingen - bestaan die in deze wereld?”

De student wiebelt op zijn voeten. “Ja”.

“Wie heeft dit alles geschapen?”

[Geen antwoord].

De professor brult plotseling naar de student: “WIE HEEFT DIT ALLES GESCHAPEN?” ZEG HET ME A.U.B.!” De professor wil de genadeslag toebrengen en klimt als het ware in zijn gezicht. Met een kleine, stille stem vraagt hij: “God schiep alle kwaad, nietwaar jongen?”

[Geen antwoord].

De student tracht zich staande te houden, ervaart een starende blik en faalt. Plots breekt de prof uit naar het voorste gedeelte van de klas, als een oude panter. De klas is als verlamd. “Zeg me”, vervolgt hij, “Hoe kan God goed zijn als Hij alle kwaad heeft geschapen, in alle tijden?” De professor zwaait met zijn armen om al het kwaad van de wereld te beschrijven. “Alle haat, de brutaliteit, alle pijn, alle martelingen, alle dood en lelijkheid en al het lijden, geschapen door deze goede God, is aanwezig op de hele wereld, is dat niet zo jongeman?”

[Geen antwoord].

“Ziet u niet dat het overal om ons heen grijpt? Huh? Pauze. “Ziet u niet?” De professor leunt terug naar het gezicht van de student en fluistert: “Is God goed?”

[Geen antwoord].

“Gelooft u in Jezus Christus, jongen?”

De stem van de student bedriegt hem en kraakt. “Ja, professor, ik geloof”.

De oude man schudt bedroefd zijn hoofd. “De wetenschap zegt dat u vijf zintuigen hebt om te gebruiken, om de wereld rondom u te observeren en identificeren. Hebt u Jezus ooit gezien?”

“Nee, meneer. Ik heb hem nooit gezien”.

“En, vertel ons of u ooit Jezus hebt gehoord?”

“Nee meneer”.

“Hebt u ooit uw Jezus gevoeld, aangeraakt ... hebt u hoe dan ook enige zintuiglijke waarneming van uw God gehad?”

[Geen antwoord].

“Antwoord me, alstublieft”.

“Nee, meneer, ik vrees van niet”.

“U VREEST van niet?”

[Stilte].

“Maar toch gelooft u nog in hem?”

“... ja ...”

“Hij heeft GELOOF!” De professor lacht wijselijk naar de student. “Volgens de regels van het empirische, stabiele, demonstreerbare protocol, zegt de wetenschap dat uw God niet bestaat. Wat zegt u daar op, jongen? Waar is uw God nu?”

[De student geeft geen antwoord]

“Zit neer, a.u.b.”

De eerste christen zet zich ... verslagen.

Een andere christen steekt zijn hand op. “Professor, mag ik spreken?”

De professor lacht. “Ah, nog een andere christen in de voorhoede! Kom, kom, jongeman. Spreek wat goede wijsheid tot de klas”.

“U brengt enkele interessante punten naar voor, meneer. Nu, ik heb een vraag voor u: bestaat er zoiets als warmte?”

“Ja”, antwoordt de professor. “Warmte bestaat”.

“Bestaat er zoiets als koude?”

“Ja, jongen, dat bestaat ook”.

“Nee, meneer, er bestaat geen koude”.

De professor lacht groentjes. De kamer wordt plots erg stil. Deze tweede christen vervolgt.

“Er zijn vele soorten warmte: weinig warmte, superwarm, of *geen* warmte, maar er bestaat niet zoiets dat ‘koude’ genoemd wordt. We kunnen 273°C onder nul gaan, maar dieper kunnen we niet. Er bestaat niet zoiets als ‘koude’, anders zouden we in staat zijn onder de -273°C te gaan. Die 273°C onder nul is erg ‘koud’ maar in feite is dat het eigenlijke en absolute *nulpunt* en dit wordt uitgedrukt als nul graden Kelvin¹ (0 K). Ziet u meneer, “koud” is slechts een woord dat we gebruiken om een *tekort of de afwezigheid van warmte* te beschrijven. We kunnen koude niet meten. Warmte kunnen we meten in thermische eenheden omdat warmte *energie* is. Koude is niet het tegenovergestelde van warmte, meneer, enkel de afwezigheid ervan”.

Stilte. Een speld valt ergens in de kamer.

“Bestaat er zoiets als duisternis, professor?”

¹ Absoluut nulpunt: laagste theoretische temperatuur die in de natuur kan voorkomen; ligt bij -273,15 °C (= 0 K). Het vormt een ondergrens van alle mogelijke temperaturen die in de natuur kunnen voorkomen, maar het absolute nulpunt zelf is onbereikbaar. Dit wordt tot uitdrukking gebracht in de derde hoofdwet van de thermodynamica. Wel kan het absolute nulpunt de laatste tijd steeds dichterbij (tot op minder dan een miljoenste graad) benaderd worden. Stoffen die tot vlak boven het absolute nulpunt zijn afgekoeld, gedragen zich anders dan bij normale temperaturen (zie verder lage temperatuur). (Encarta 2002).

“Dat is een domme vraag, jongen. Wat is de nacht als er geen duisternis bestaat? Waar ga jij eigenlijk naartoe ...?”

“Dus, u zegt dat er zoiets bestaat als duisternis?”

“Ja”.

“U bent opnieuw fout, meneer. Duisternis *is* niet iets, het is de *afwezigheid* van iets. Er is zacht licht, normaal licht, fel licht, bliksemlicht ... maar als u niet voortdurend licht hebt, dan hebt u *niets*, en dat *niets* wordt duisternis genoemd, niet? In werkelijkheid bestaat duisternis niet. Als u duisternis nog duisterder kan maken, dan moet u mij daar eens een doos van geven. Kan u de duisternis nog duisterder maken, professor?”

Ondanks dit lacht de professor naar de jonge onbeschaamde voor hem. Dit wordt inderdaad een goede semester. “Wilt u ons zeggen wat uw argument is, jongeman?”

“Ja, professor. Mijn argument is dat uw filosofische premisse² om te beginnen foutief is, en daarom moet uw conclusie fout zijn ...”

De professor wordt toxisch. “Onvolkomen ...? Hoe durft u ...!”

“Meneer, mag ik uitleggen wat ik bedoel?”

De klas is één en al oor. “Uitleggen ... ohhh, uitleggen ...” De professor doet niet weinig moeite om zichzelf onder controle te houden. Plots wordt hij de minzaamheid zelf. Hij wuift zijn hand om de stilte in de klas te brengen, opdat de student kan vervolgen.

“U hanteert de *premisses van dualiteit*”, legt de christen uit. “Dat er bijvoorbeeld leven en dood is; een goede God en een slechte God. U ziet het concept van God als iets eindigs, iets wat kan gemeten worden. Meneer, de wetenschap kan zelfs niet een gedachte uitleggen. Het gebruikt elektriciteit en magnetisme maar heeft ze nooit gezien, en nog minder ten gronde begrepen. De dood zien als het tegenovergestelde van leven gaat voorbij aan het feit dat de dood niet op zichzelf kan bestaan als een zelfstandig iets. Dood is niet het tegenovergestelde van leven, maar slechts de *afwezigheid* ervan”. De jonge man houdt de krant omhoog van zijn buur die het op zijn lessenaar had liggen. “Hier is een van de schandelijkste boulevardkranten van ons land, professor. Bestaat er zoiets als immoraliteit?”

“Uiteraard bestaat het, nu kijk ...”

“Weer fout, meneer. Ziet u, immoraliteit is louter de afwezigheid van moraliteit. Bestaat er zoiets als onrechtvaardigheid? Neen. Onrechtvaardigheid is de afwezigheid van rechtvaardigheid. Bestaat er zoiets als het kwaad?” De christen pauzeert. “Is het kwaad niet de afwezigheid van goed?”

Het gelaat van de professor was inmiddels veranderd in een alarmerende kleur. Hij is zo boos dat hij tijdelijk sprakeloos is.

De christen vervolgt: “Als er boosheid is in de wereld, professor, en wij zijn het daarover eens, dan moet God, indien Hij bestaat, een werk volbrengen door bemiddeling van het kwaad¹. Wat is het werk dat God volbrengt? De Bijbel leert ons dat God wil zien, in ieder van ons, of wij uit vrije wil kiezen voor goed of kwaad”²

De professor beteugelt: “Als filosofisch wetenschapper zie ik niet dat deze kwestie iets te maken heeft met enige keuze. Als realist erken ik absoluut niet het concept van God of enige andere theologische factor als deel uitmakend van de wereldvergelijking omdat God niet observeerbaar is”.

De christen antwoordt: “Ik zou gedacht hebben dat de afwezigheid van Gods morele code in deze wereld een van de meest observeerbare fenomenen is; nieuwsbladen rijven miljoenen dollars binnen door er elke week over te schrijven! Zeg me professor, leert u uw studenten dat zij evolueerden uit een aap?”

“Indien u refereert naar het natuurlijke evolutionaire proces, jongeman, ja, natuurlijk leer ik zo”.

² Premisse: vooropstelling.

“Hebt u ooit evolutie geobserveerd met uw eigen ogen, meneer?”

De professor maakt een zuigend geluid door zijn tanden en geeft de student een stille, versteende blik.

“Professor, gezien nooit iemand het proces van evolutie aan het werk gezien heeft, en niemand zelfs kan bewijzen dat dit proces een voortgaand proces is, bent u dan niet louter uw opinie aan het uitdragen, meneer? Bent u dan niet langer een wetenschapper, maar een prediker?”

“Ik overdenk uw schaamteloosheid in het licht van onze filosofische discussie. Nu, bent u bijna klaar?” De professor sist.

“Zo, u accepteert Gods morele code niet voor wat rechtschapenheid is?”

“Ik geloof in wat bestaat - dat is wetenschap!”

“Ahh! WETENSCHAP!” Het gelaat van de student trekt in een grimas. “Meneer, u hebt terecht gezegd dat wetenschap de studie is van waargenomen fenomenen. Ook de wetenschap is een premisse die onvolkomen is ...”

“WETENSCHAP ONVOLKOMEN...?” sputtert de professor.

Er is rumoer in de klas. De christen blijft stilstaan tot de commotie is afgenomen. “Om verder in te gaan op het argument dat u eerder behandelde voor de andere student: mag ik u een voorbeeld geven van wat ik bedoel?”

De professor zwijgt wijselijk.

De christen kijkt rond. “Is er iemand in de klas die ooit het verstand van de professor gezien heeft?” De klas breekt uit in lachen. “Is er iemand die ooit het verstand van de professor heeft gehoord, gevoeld, aangeraakt of geroken? Niemand blijkt dit waargenomen te hebben”. De christen schudt droevig zijn hoofd. “Het blijkt dat niemand hier ooit enige zintuiglijke waarneming heeft gehad van het verstand van de professor. Wel, overeenkomstig de regels van het empirische, stabiele, demonstreerbare protocol van de wetenschap, VERKLAAR IK dat de professor geen verstand heeft.

De klas is in chaos. De christen zet zich.

Referenties

1. “Want de Schrift zegt tot Farao: Hiertoe heb Ik u verwekt, opdat Ik in u Mijn kracht bewijzen zou, en opdat Mijn Naam verkondigd worde op de ganse aarde” (Romeinen 9:17). Het kwaad dat Farao bedreef tegen de Joden was het middel waardoor God zijn macht demonstreerde tegenover Zijn volk.
“Maar waarlijk, daarom heb Ik u verwekt, opdat Ik Mijn kracht [aan] u betoonde, en opdat men Mijn Naam vertelle op de ganse aarde”. (Exodus 9:16).
2. “Bewaar uw tong van het kwaad, en uw lippen van bedrog te spreken”. (Psalm 34:14)
“Want God zal ieder werk in het gericht brengen, met al wat verborgen is, hetzij goed, of hetzij kwaad”. (Prediker 12:14).
“Zoekt het goede, en niet het boze, opdat gij leeft; en alzo zal de HEERE, de God der heirscharen, met u zijn, gelijk als gij zegt”. (Amos 5:14).
“... die het goede gedaan hebben, tot de opstanding des levens, en die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding der verdoemenis”. (Johannes 5:29).
“De liefde zij ongeveinsd. Hebt een afkeer van het boze, en hangt het goede aan”. (Romeinen 12:9).
“Maar voor de volmaakten is de vaste spijs, die door de gewenning de zinnen geoefend hebben, tot onderscheiding beide van het goede en van het kwade”. (Hebreeën 5:14).

“Want wie het leven wil liefhebben, en goede dagen zien, die stille zijn tong van het kwaad, en zijn lippen, dat zij geen bedrog spreken; die wijke af van het kwade, en doe het goede; die zoeken vrede en jagen die na”. (1 Petrus 3:10-11).

“Geliefde, volgt het kwade niet na, maar het goede. Die goed doet, is uit God; maar die kwaad doet, heeft God niet gezien”. (3 Johannes 11) .

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm